

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, **4** καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ Ἠγαπημένῳ,

7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ, **11** ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργουῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν Χριστῷ·

13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, **14** ὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπευθύνομαι στοὺς ἀφιερωμένους καὶ πιστοὺς στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ποὺ κατοικοῦν στὴν Ἐφεσο. **2** Χάρις νὰ εἶναι σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸ Θεὸ πατέρα μας καὶ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Δοξολογία γιὰ τὸ λυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

3 Εὐλογημένος (δοξασμένος) νὰ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ μᾶς εὐλόγησε μετὰ κάθε εὐλογία πνευματικῇ γιὰ (νὰ κληρονομήσωμε) τὰ ἐπουράνια διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ. **4** Διότι μᾶς ἐξέλεξε γιὰ τὸν ἑαυτό του πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ εἴμεθα ἅγιοι καὶ ἄμεμπτοι ἐνώπιόν του. Ἀπὸ ἀγάπη **5** μᾶς προώρισε νὰ υἱοθετηθοῦμε ὡς παιδιὰ του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συμφῶνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ θελήματός του, **6** γιὰ νὰ ὑμνῆται τὸ μεγαλεῖο τῆς χάριτός του, μετὰ τὴν ὁποία μᾶς χαρίτωσε διὰ τοῦ ἀγαπημένου Υἱοῦ του.

7 Δι' αὐτοῦ ἔχομε τὴ λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματός του, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, λόγῳ τοῦ πλοῦτου τῆς χάριτός του, **8** ποὺ σκόρπισε σὲ μᾶς ἀφθόνως μαζί μετὰ κάθε σοφία καὶ φρόνησι. **9** Μᾶς ἔκανε γνωστὸ τὸ μυστικὸ τοῦ θελήματός του συνιστάμενο στὴν ἀπόφασί του, ποὺ εἶχε ἀποφασίσει γι' αὐτὸν (γιὰ τὸ Χριστό) **10** πρὸς διευθέτησιν τῶν πραγμάτων ὅταν θὰ ἐρχόταν ὁ κατάλληλος καιρὸς, γιὰ νὰ ἐνώσῃ τὰ πάντα, τὰ οὐράνια δηλαδὴ καὶ τὰ ἐπίγεια, διὰ τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτοῦ, **11** διὰ τοῦ ὁποίου καὶ γίναμε κληρονόμοι, ὅπως εἴχαμε προορισθῆ κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνου (τοῦ Θεοῦ), ποὺ τὰ πάντα ἐνεργεῖ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θελήματός του, **12** γιὰ νὰ ὑμνοῦμε τὴ δόξαν του ἐμεῖς (οἱ Ἰουδαῖοι), ποὺ ἀπὸ πρωτύτερα ἐλπίσαμε στὸ Χριστό.

13 Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ καὶ σεῖς (οἱ ἐθνικοί), ἀφοῦ ἀκούσατε τὸ λόγο τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, καὶ ἀφοῦ πιστεύσατε σ' αὐτό, σφραγισθήκατε μετὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ποὺ εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός. **14** Αὐτὸ δὲ εἶναι ὁ ἄρραβὼν (ἡ ἐγγύησι) γιὰ τὴν κληρονομία μας μέχρι νὰ ἔλθῃ ἡ πλήρης λύτρωσις τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ του γιὰ νὰ ὑμνῆται ἡ δόξα του.

15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, 16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 17 ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, 18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, 19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 20 ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις 21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. 22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε Κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, 23 ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις, 2 ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· 3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί·

4 ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς 5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· 6 καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστό-

Εὐχαριστία καὶ παράκλησι γιὰ ἐπίγνωσι Θεοῦ καὶ δωρεῶν του

15 Γι' αὐτὸ καὶ ἐγώ, ὅταν ἄκουσα τὴν πίστιν σας στὸν Κύριο Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην σας πρὸς ὅλους τοὺς ἁγίους (τοὺς χριστιανούς), 16 δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ γιὰ σᾶς, καὶ νὰ σᾶς μνημονεύω στὶς προσευχές μου, 17 γιὰ νὰ σᾶς δίνη ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἔνδοξος Πατέρας, χάρισμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, γιὰ νὰ τὸν γνωρίζετε καλλίτερα, 18 φωτισμένοι στὰ μάτια τῆς ψυχῆς σας, γιὰ νὰ γνωρίζετε καλλίτερα ποῖα εἶναι τὰ ἐλπιζόμενα ἀγαθὰ, γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς κάλεσε, καὶ ποιὸς εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν μεγαλειῶν τῆς κληρονομίας του γιὰ τοὺς ἁγίους, 19-20 καὶ πόσο ὑπερβολικὰ μεγάλη εἶναι ἡ δύναμι του σ' ἐμᾶς τοὺς πιστούς, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐνέργεια, τὴν ὁποία ἡ ἰσχυρὴ δύναμι του ἐνήργησε στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ ν' ἀναστήσει αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ τὸν κάθισε στὰ δεξιὰ του στὰ ἐπουράνια, 21 πάνω ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία καὶ δύναμι καὶ κυριότητα καὶ κάθε πρόσωπο, ποὺ ὑπάρχει ὅχι μόνον σ' αὐτὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ στὸν μελλοντικό. 22 Καὶ τὰ πάντα ὑπέταξε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του, καὶ αὐτὸν κατέστησε Κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων στὴν Ἐκκλησία, 23 ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμα του, τὸ συμπλήρωμα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος (ὡς Θεὸς) συμπληρώνει ὅλα μὲ ὅλα ὅσα λείπουν.

Ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα μας ἀπὸ πολλὴ ἀγάπη καὶ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ

2 Καὶ σεῖς ἦσαстан νεκροὶ ἐξ αἰτίας τῶν παραπτωμάτων καὶ τῶν ἁμαρτιῶν, 2 στὶς ὁποῖες ζήσατε σύμφωνα μὲ τὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἄρχοντος, ποὺ ἐξουσιάζει ἀπὸ τὸν ἀέρα, τοῦ πνεύματος, ποὺ τώρα ἐνεργεῖ στοὺς ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. 3 Σὰν αὐτοὺς ζήσαμε κάποτε καὶ ὅλοι ἐμεῖς (οἱ Ἰουδαῖοι), ἀκολουθώντας τὶς ἐπιθυμίες τῆς σαρκὸς, κάνοντας τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν καρδιῶν. Καὶ λόγῳ τῆς διεφθαρμένης φύσεώς μας ἤμασταν ἄξιοι τῆς θείας ὀργῆς, ὅπως καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι.

4 Ἄλλ' ὁ Θεός, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος σὲ εὐσπλαγχνία, λόγῳ τῆς πολλῆς ἀγάπης του, μὲ τὴν ὁποία μᾶς ἀγάπησε 5 καὶ ὅταν ἀκόμη ἐμεῖς ἤμασταν νεκροὶ λόγῳ τῶν παραπτωμάτων, μᾶς ζωοποίησε μαζί μὲ τὸ Χριστό. Ἀπὸ εὐσπλαγχνία ἔχετε σωθῆ. 6 Καὶ μᾶς ὕψωσε μαζί του καὶ μᾶς κάθισε μαζί του στὰ ἐπουράνια λόγῳ τῆς ἐνώσεώς μας μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. 7 Ἔτσι ἔκανε, γιὰ νὰ δείξῃ στοὺς ἐρχομένους αἰῶνες τὸν ὑπερβολικὸ πλοῦτο τῆς εὐσπλαγχνίας του ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ εὐεργεσία σὲ

τητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **8** Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. **10** Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη, ἐν σαρκὶ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. **13** Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε, ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ **15** τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. **17** Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, **18** ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα.

19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **21** ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συν-οικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

μᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Ναί, ἀπὸ εὐσπλαγχνίας ἔχετε σωθῆ, διότι γίνετε πιστοὶ (χριστιανοί). Καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ σᾶς, ἀλλ' εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. **9** Δὲν προέρχεται ἀπὸ ἔργα σας, καὶ ἔτσι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ καυχῆθῃ. **10** Ναί, αὐτοῦ εἴμεθα δημιούργημα. Μᾶς δημιούργησε (ὡς πιστούς, ὡς χριστιανούς) διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ κληρονομήσωμε καλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐτοίμασε ἐκ τῶν προτέρων γιὰ νὰ ζήσωμε μ' αὐτά (γιὰ νὰ τ' ἀπολαύσωμε).

Ἰουδαῖοι καὶ ἐθνικοὶ ἐνώνονται στὴν Ἐκκλησία ὡς ἓνα σῶμα καὶ πνεῦμα.

11 Γι' αὐτὸ νὰ ἐνθυμηθε, ὅτι σεῖς ἄλλοτε οἱ ἐθνικοί, οἱ λεγόμενοι κατὰ τὴ σάρκα ἀπερίτμητοι ἀπὸ τοὺς λεγομένους κατὰ τὴ σάρκα περιτμημένους μὲ περιτομὴ ἀπὸ ἀνθρώπινο χέρι, **12** νὰ ἐνθυμηθε, ὅτι τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἦσασταν χωρὶς Χριστό, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὸ πολίτευμα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι πρὸς τὶς διαθήκες ποὺ περιεῖχαν τὴν ὑπόσχεσι τῆς σωτηρίας, χωρὶς ἐλπίδα καὶ χωρὶς Θεοῦ στὸν κόσμος. **13** Ἀλλὰ τώρα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σεῖς, ποὺ ἄλλοτε ἦσασταν μακριά, ἦλθατε κοντά, διότι ὁ Χριστὸς ἔχυσε τὸ αἷμα του.

14 Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ποὺ ἔκανε τοὺς δύο (τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς ἐθνικούς) ἓνα, καὶ γκρέμισε τὸ μεσότοιχο, ποὺ τοὺς χώριζε, τὴν ἔχθρα δηλαδὴ, ἀφοῦ μὲ τὴ θυσία τοῦ σώματός του **15** κατήργησε τὸ νόμο τῶν ἐντολῶν, ποὺ συνίσταντο σὲ ἀπαγορεύσεις (οἱ ὁποῖες ἐμπόδιζαν τὸ συγχρωτισμὸ τῶν Ἰουδαίων μὲ τοὺς ἐθνικούς). Καὶ κατήργησε τὸ νόμο, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ἀπὸ τοὺς δύο ἓνα νέο ἄνθρωπο, φέροντας μεταξύ τους εἰρήνη, **16** καὶ συμφιλίωσῃ τοὺς δύο ὡς ἓνα σῶμα μὲ τὸ Θεὸ διὰ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ἀφοῦ θανάτωσε τὴν ἔχθρα δι' αὐτοῦ. **17** Καὶ ἀφοῦ ἀναστήθηκε, ἀνήγγειλε εἰρήνη γιὰ τοὺς μακριὰ (τοὺς ἐθνικούς) καὶ γιὰ τοὺς κοντά (τοὺς Ἰουδαίους), **18** ὅτι δηλαδὴ καὶ οἱ δύο κόσμοι μὲ ἓνα πνεῦμα δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνουμε προσέλευσι στὸν Πατέρα.

19 Γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ προσωρινοὶ κάτοικοι χωρὶς πολιτικὰ δικαιώματα (στὴν πολιτεία τοῦ Θεοῦ), ἀλλ' εἶσθε συμπολίτες τῶν ἀγίων (τῶν πιστῶν Ἰσραηλιτῶν) καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ. **20** Καὶ ἔχετε οἰκοδομηθῆ πάνω στὸ θεμέλιο, ποὺ εἶναι οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆτες, ἐνῶ ἀκρογωνιαῖος λίθος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. **21** Μ' αὐτὸν ὅλη ἡ οἰκοδομὴ δένεται ἀρμονικὰ καὶ στερεά, καὶ μεγαλώνει, γιὰ νὰ εἶναι ναὸς ἅγιος γιὰ τὸν Κύριο. **22** Μ' αὐτὸν ἐνωμένοι καὶ σεῖς οἰκοδομεῖσθε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους πιστούς, γιὰ νὰ εἶσθε κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν κατοίκησι σ' αὐτὸ τοῦ Πνεύματος (ποὺ εἶναι δηλαδὴ ὁ Θεός, ὅλη ἡ θεία οὐσία).

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, **2** εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, **5** ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι, **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ **9** καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν

Ἡ διακονία τοῦ Παύλου στὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τῶν ἐθνικῶν

3 Γι' αὐτὸ τὸ λόγον (ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι καὶ γιὰ σᾶς τοὺς ἐθνικούς) ὑπάρχω ἐγὼ ὁ Παῦλος (ὡς ἀπόστολος), ὁ φυλακισμένος γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἐξ αἰτίας τῆς δράσεώς μου γιὰ σᾶς τοὺς ἐθνικούς. **2** Ἀσφαλῶς ἀκούσατε τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο μοῦ δόθηκε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ γιὰ σᾶς, **3** ὅτι δηλαδὴ μὲ ἀποκάλυψι (ὁ Θεὸς) ἔκανε γνωστὸ σὲ μένα τὸ μυστικὸ (γιὰ σᾶς τοὺς ἐθνικούς), ὅπως προηγουμένως ἔγραψα μὲ λίγα λόγια. **4** Σύμφωνα δὲ μ' αὐτά, ὅταν τὰ διαβάζετε, μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὴ γνώσι μου γιὰ τὸ μυστικὸ τοῦ Χριστοῦ. **5** Αὐτὸ σὲ ἄλλες ἐποχὲς δὲν ἔγινε γνωστὸ στοὺς ἀνθρώπους, ὅπως τώρα φανερώθηκε διὰ τοῦ Πνεύματος στοὺς ἐκλεγμένους ἀποστόλους του καὶ προφῆτες, **6** ὅτι δηλαδὴ οἱ ἐθνικοὶ εἶναι (μαζὶ μὲ τοὺς Ἰουδαίους) συγκληρονόμοι, καὶ μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος (τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ), καὶ συμμετόχοι τῆς εὐλογίας του ποὺ ὑποσχέθηκε. Αὐτὰ δὲ ἐπιτυγχάνονται διὰ τοῦ Χριστοῦ κατόπιν τῆς κηρύξεως καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ εὐαγγελίου, **7** τοῦ ὁποῖου ἔγινα ὑπρέτης σύμφωνα μὲ τὸ δῶρο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο δόθηκε σὲ μένα διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς δυνάμεώς του.

8 Σὲ μένα, τὸν ἐλαχιστότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἁγίους (τοὺς χριστιανούς), δόθηκε αὐτὴ ἡ χάρις, νὰ κηρύξω στοὺς ἐθνικούς τὸν ἄπειρο καὶ ἀνεξάντλητο πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, **9** καὶ νὰ φανερώσω σ' ὅλους ποιὰ εἶναι ἡ νέα τάξι πραγμάτων συμφώνως πρὸς τὸ μυστικὸ, ποὺ ἦταν κρυμμένο αἰωνίως στὸ Θεό, ποὺ δημιούργησε τὰ πάντα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** γιὰ νὰ φανερωθῇ τώρα στὶς ἀρχὲς καὶ στὶς ἐξουσίες, ποὺ εἶναι στὸν οὐρανό, διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλη σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** σύμφωνα μὲ τὴν πρὸ αἰώνων ἀπόφασι, τὴν ὁποία πραγματοποίησε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. **12** Δι' αὐτοῦ, μὲ τὴν πίστι σ' αὐτόν, ἔχουμε ἀσφαλῶς τὴν ἐλευθερία μὲ τὴ διάνοξι ὁδοῦ καὶ τὴν προσέλευσι στὸ Θεό. **13** Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποθαρρύνεσθε ἐξ αἰτίας τῶν θλίψεῶν μου γιὰ σᾶς. Αὐτὲς εἶναι δόξα σας.

Προσευχὴ γιὰ πνευματικὸ πλουτισμὸ σὲ δυνάμει, ἐπίγνωσι καὶ βίωσι

14 Γι' αὐτὸ γονατίζω καὶ προσεύχομαι στὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔχει τὴν ὑπαρξὶ κάθε γένος στοὺς οὐρανοὺς καὶ στὴ γῆ (ἄγγελοι δηλαδὴ καὶ ἄνθρωποι), **16** γιὰ νὰ σᾶς κἀνη, σύμφωνα μὲ τὸν ἔνδοξο πλοῦτον του, νὰ εἴσθε ἰσχυροὶ μὲ δυνάμει διὰ τοῦ Πνεύματός του στὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, **17** νὰ κατοικῆ ὁ Χρι-

διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, **18** ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, **19** γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι, ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· **6** εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ὁ καταβὰς αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

στὸς διὰ τῆς πίστεως στὶς καρδιές σας, νὰ εἴσθε ριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι με ἀγάπη, **18** γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε μαζί με ὅλους τοὺς ἀγίους (τοὺς χριστιανούς) ποιό εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος (τοῦ θείου ἐλέους καὶ τῆς σωτηρίας), **19** καὶ νὰ γνωρίσετε βιωματικὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴ γῶσι, γιὰ νὰ πλουτισθῆτε με ὅλο τὸν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ.

Δοξολογία

20 Σ' ἐκεῖνον δέ, πὺ δύνανται νὰ κάνη περισσότερο ἀπ' ὅλα, πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅσα ζητοῦμε ἢ μπορούμε νὰ σκεφθοῦμε, σύμφωνα με τὴ δύναμι, πὺ ἐνεργεῖ σὲ μᾶς, **21** σ' αὐτὸν ἄς εἶναι ἡ δόξα στὴν Ἐκκλησία διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς τῶν ἀπεράντων αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅλα κηρύττουν ἐνότητα

4 Σᾶς παρακαλῶ δὲ ἐγὼ, ὁ φυλακισμένος γιὰ τὸν Κύριο, νὰ ζήσετε κατὰ τρόπο ἀντάξιο τῆς κλήσεως, με τὴν ὁποία κληθήκατε. **2** Νὰ ζήσετε με ταπεινοφροσύνη καὶ καλωσύνη σὲ ὅλα, με μακροθυμία, ἀνεχόμενοι ὁ ἕνας τὸν ἄλλο με ἀγάπη. **3** Νὰ φροντίζετε νὰ διατηρῆτε τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης (ἡ εἰρήνη νὰ σᾶς συνδέη μεταξύ σας, ὥστε νὰ εἴσθε ἕνα). **4** Ἐνα σῶμα ὑπάρχει (ἡ Ἐκκλησία) καὶ ἕνα Πνεῦμα (πὺ ἐμφυχώνει αὐτὸ τὸ σῶμα), καθὼς καὶ κληθήκατε γιὰ μιὰ ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας (τὴν ἐλπίδα τῆς οὐράνιας βασιλείας). **5** Ἐνας Κύριος ὑπάρχει (ὁ Ἰησοῦς Χριστός), μία πίστι, ἕνα βάπτισμα. **6** Ἐνας Θεὸς καὶ πατέρας ὄλων, ὁ ὁποῖος δεσπόζει ὄλων, ἐνεργεῖ δι' ὄλων, καὶ εἶναι μέσα σ' ὅλους μας (Πρέπει λοιπὸν νὰ εἴμεθα ὅλοι ἕνα).

Ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴ χάρι στὸν καθένα

7 Ἀλλὰ στὸν καθένα ἀπὸ μᾶς δόθηκε ἡ χάρι σύμφωνα με τὸ μέτρο, με τὸ ὁποῖο δωρίζει ὁ Χριστός. **8** Γι' αὐτὸ λέγει ἡ Γραφή: Ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ καὶ ἄρπαξε ἀφθονία χαρισμάτων καὶ ἔδωσε δῶρα στοὺς ἀνθρώπους. **9** Τὸ δὲ ἀνέβηκε τί σημαίνει, παρὰ ὅτι καὶ κατέβηκε πρῶτα στὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς (στὸν ἄδη δηλαδή); **10** Αὐτὸς πὺ κατέβηκε, αὐτὸς εἶναι καὶ πὺ ἀνέβηκε πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς οὐρανοὺς, γιὰ νὰ γεμίση (με τὴν παρουσία του) τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, 12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, 13 μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, 14 ἵνα μηκέτι ὤμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης, 15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ Κεφαλή, ὁ Χριστός, 16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, 18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 οἴτινες, ἀπηλγηκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, 22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Ὁ Χριστὸς ἔδωσε χαρισματούχους γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας

11 Αὐτὸς ἐπίσης ἔδωσε ἄλλους μὲν ὡς ἀποστόλους, ἄλλους δὲ ὡς προφῆτες, ἄλλους δὲ ὡς εὐαγγελιστάς (περιοδεύοντες κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου), ἄλλους δὲ ὡς ποιμένες καὶ διδασκάλους, 12 γιὰ νὰ καταρτίξουν τοὺς ἁγίους (τοὺς πιστούς), γιὰ νὰ κάνουν ἔργο διακονίας γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ (τῆς Ἐκκλησίας), 13 μέχρις ὅτου ὅλοι φθάσωμε στὴν ἐνότητα, πὺ ἀπαιτεῖ ἡ πίστι καὶ ἡ ἐπίγνωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, σὲ ἄνθρωπο ὄριμο, στὸ μέτρο τῆς πλήρους (τῆς τελείας) χριστιανικῆς ἡλικίας, 14 γιὰ νὰ μὴν εἴμεθα πλέον νήπιοι, σαλευόμενοι σὰν τὰ κύματα καὶ πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ φερόμενοι ἀπὸ κάθε ἄνεμο τῆς διδασκαλίας, ἀπὸ τὴ δολιότητα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν πανουργία γιὰ τὴ μεθοδικὴ παρουσίασι τῆς πλάνης. 15 Ἀντιθέτως, ἔχοντας τὴν ἀλήθεια μαζί με τὴν ἀγάπη, ἄς αὐξηθοῦμε σὲ ὅλα χάριν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Κεφαλή, ὁ Χριστός. 16 Ἀπ' αὐτὸν ὅλο τὸ σῶμα συναρμύζεται καὶ συνταιριάζεται, καὶ με κάθε πρόσληψι τῆς χορηγούμενης βοήθειας ἀναλόγως τῆς ἐνεργείας καθενὸς μέλους κάνει τὸ σύνολο νὰ αὐξάνη, γιὰ νὰ οἰκοδομηται με ἀγάπη.

Ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος ἄνθρωπος

17 Τοῦτο δὲ λέγω καὶ τονίζω στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ ζῆτε πλέον ὅπως ζοῦν καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐθνικοὶ ἀκολουθώντας τοὺς ματαιοὺς διαλογισμοὺς τους. 18 Αὐτοὶ εἶναι σκοτισμένοι στὸ νοῦ, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ λόγω τῆς ἀγνοίας πὺ ὑπάρχει σ' αὐτούς, λόγω τῆς πωρώσεως τῆς καρδιάς τους (τῆς συνειδήσεως). 19 Αὐτοί, ἀφοῦ κατάντησαν σὲ ἀναισθησία, παρέδωσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους σὲ ἀκολασία, γιὰ νὰ κάνουν κάθε βρώμικη πράξι ξεπερνώντας κάθε ὄριο. 20 Ἀλλὰ σεῖς δὲν μάθατε ὅτι εἶναι ἔτσι ὁ Χριστός, 21 ἀφοῦ βεβαίως ἀκούσατε γι' αὐτὸν καὶ διδαχθήκατε δι' αὐτοῦ, συμφώνως με τὴν ἀλήθεια πὺ ὑπάρχει στὸν Ἰησοῦ, 22 ν' ἀποβάλετε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῆς προηγούμενης ζωῆς σας, πὺ φθείρεται ἀπὸ τὶς ἡδονές, πὺ προκαλεῖ ἡ ἀπάτη (ἡ ἀπατηλὴ ἁμαρτία), 23 καὶ ν' ἀνανεώνεσθε στὸ φρόνημα τοῦ νοῦ σας, 24 καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸ νέο ἄνθρωπο, πὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν εὐσέβεια συμφώνως πρὸς τὴν ἀλήθεια.

Παραγγέλματα για χριστιανική ζωή

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. 26 Ὁργί-
σθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργι-
σμῷ ὑμῶν, 27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ Διαβόλῳ. 28 Ὁ κλέπτων
μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν
ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. 29 Πᾶς λό-
γος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις
ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούου-
σι. 30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ
ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. 31 Πᾶσα πικρία καὶ
θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν
σὺν πάσῃ κακίᾳ. 32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί,
εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ
ἐχαρίσατο ἡμῖν.

5 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, **2** καὶ
περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν
ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν
τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνο-
μαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, **4** καὶ αἰσχροῦτος καὶ
μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον
εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ
ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κλη-
ρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχε-
ται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γί-
νεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. **8** Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς
ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. **9** Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ

25 Γι' αὐτὸ νὰ ἀποβάλετε τὸ ψεῦδος καὶ νὰ λέγετε ὁ καθένας τὴν
ἀλήθεια στὸν πλησίον του, διότι (ἀνήκουμε στὸ αὐτὸ σῶμα, στὴν
Ἐκκλησία, καὶ ἔτσι) εἴμεθα ἀλληλοεξαρτώμενα ὄργανα. **26** Νὰ ὀργί-
ζεσθε, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀμαρτάνετε. Ἡ δύσι τοῦ ἡλίου νὰ μὴ σᾶς βρί-
σκη ὀργισμένους. **27** Καὶ νὰ μὴ δίνετε τόπο στὸ Διάβολο (γιὰ νὰ
εἰσχωρῇ καὶ νὰ δρᾷ). **28** Ὁ κλέπτης νὰ μὴ κλέπτη πλέον, ἀλλὰ
μᾶλλον νὰ κοπιᾷζῃ κάνοντας τὸ ἔντιμο ἔργο μὲ τὰ χέρια του, γιὰ νὰ
ἔχη νὰ μεταδίδη σὲ ὅποιον ἔχει ἀνάγκη. **29** Κανένας κακὸς λόγος νὰ
μὴ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ μόνο καλὸς γιὰ οἰκοδομὴ ὅπου
ὑπάρχει ἀνάγκη, γιὰ νὰ ὠφελήσῃ¹ αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀκούουν. **30** Καὶ μὴ
λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὅποιο σᾶς σφράγισε ὡς
ιδιχοὺς του κατὰ τὴν ἡμέρα ποὺ σᾶς ἐξαγόρασε (τὴν ἡμέρα τοῦ βαπτί-
σματος). **31** Κάθε ἀγανάκτησι καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ λό-
γος ὕβριστικὸς νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ σᾶς μαζί μὲ κάθε κακότητα. **32** Καὶ
νὰ φέρεσθε μεταξύ σας μὲ καλωσύνη, μὲ εὐσπλαγχνία, συγχωρώντας ὁ
ένας τὸν ἄλλο, ὅπως καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ μᾶς συγχώρησε.

5 Νὰ γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ σὰν τέκνα του ἀγαπητά,
2 καὶ νὰ βαδίζετε μὲ ἀγάπη, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησε,
καὶ γιὰ μᾶς παρέδωσε τὸν ἑαυτό του στὸ θάνατο ὡς εὐωδιάζουσα προσ-
φορὰ καὶ θυσία στὸ Θεό.

3 Ἡ πορνεία δὲ καὶ κάθε ἀκαθαρσία ἢ ἀνωμαλία οὔτε ὡς ὄνομα νὰ
ἀκούεται σὲ σᾶς, ὅπως ἀρμόζει σὲ ἀγίους (χριστιανούς). **4** Ἐπίσης νὰ
μὴν ὑπάρχη σὲ σᾶς τὸ ἄσεμνο καὶ ἡ μωρολογία καὶ ἡ αἰσχρὴ ἀστειο-
λογία, τὰ ἀπρεπῆ αὐτὰ πράγματα, ἀλλὰ μᾶλλον δοξολογία. **5** Νὰ
γνωρίζετε δὲ τοῦτο, ὅτι κάθε πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ ἀνώμαλος, ὁ
ὅποιος (στὴν οὐσία) εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομία στὴ βα-
σιλεία τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κανεὶς ἂς μὴ σᾶς ἐξαπατᾷ μὲ κούφια λόγια (λέγοντας ὅτι δὲν θὰ

1. Ἦ, νὰ εὐχαριστήσῃ

Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·
10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. **11** Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. **12** Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· **13** τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· **14** πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἔγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. **17** Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, **19** λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, **20** εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, **21** ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, **23** ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ Σωτὴρ τοῦ σώματος. **24** Ἄλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ἐν παντί.

τιμωρηθοῦν τὰ ἁμαρτήματα). Ὅπωςδὴποτε γι' αὐτὰ (τὰ ἁμαρτήματα) ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ πάνω στοὺς ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. **7** Μὴ γίνεσθε λοιπὸν σὰν αὐτούς. **8** Ἄλλοτε βεβαίως ἦσασταν σκότος, ἀλλὰ τώρα διὰ τοῦ Κυρίου εἴσθε φῶς. Νὰ ζητε σὰν παιδιὰ τοῦ φωτὸς (δηλαδὴ πνευματικά). **9** Ὁ καρπὸς δὲ τοῦ Πνεύματος συνίσταται σὲ κάθε ἀγαθωσύνῃ καὶ καλωσύνῃ καὶ ἀρετῇ. **10** Νὰ ἐξετάξετε τί εἶναι εὐάρεστο στὸν Κύριο. **11** Καὶ νὰ μὴν ἔχετε σχέσι μὲ τὰ ἄκαρπα ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ νὰ τὰ ἐλέγχετε. **12** Ἐκεῖνα δέ, ποὺ γίνονται ἀπ' αὐτούς κρυφά, εἶναι ντροπὴ καὶ νὰ τὰ ἀναφέρῃ κανεὶς. **13** Ὅλα ὅμως τὰ πράγματα, ὅταν ρίπτεται ἐπάνω τους τὸ φῶς, γίνονται φανερά. **14** Καὶ κάθε τι, ποὺ γίνεται φανερό, εἶναι πλέον φωτεινὸ (Ὅπως δὲ ὅλα τὰ πράγματα, ποὺ εἶναι στὸ σκότος, ὅταν κάτω ἀπὸ τὸ φῶς φανερώωνται, γίνονται φωτεινά, ἔτσι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι, ὅταν μὲ τὸν ἔλεγχον ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας ἔρχωνται σὲ μετάνοια, ὅταν μὲ ἄλλες λέξεις βγαίνουν ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ τάφο τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, δέχονται τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ γίνονται φωτεινοί). Γι' αὐτὸ λέγει: Σήκω ἐσύ, ποὺ κοιμᾶσαι, καὶ ἀναστήσου ἐκ νεκρῶν (ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς πνευματικῆς νέκρας), καὶ θὰ σὲ κἀνῃ φωτεινὸ ὁ Χριστός.

Προτροπὲς γιὰ σύνεσι καὶ ἐγρήγορσι

15 Προσέχετε, λοιπὸν, πῶς ἀκριβῶς συμπεριφέρεσθε. Μὴ συμπεριφέρεσθε ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί. **16** Ν' ἀξιοποιῆτε τὸ χρόνον, διότι οἱ ἡμέρες εἶναι πονηρές. **17** Γι' αὐτὸ νὰ μὴν εἴσθε ἄφρονες, ἀλλὰ νὰ καταλαβαίνετε ποιὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ νὰ μὴ μεθᾶτε μὲ κρασί, πράγμα ποὺ εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ νὰ γεμίζετε μὲ Πνεῦμα (νὰ μεθᾶτε μὲ τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος). **19** Καὶ νὰ τέρπετε τοὺς ἑαυτούς σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὲς πνευματικῆς, τραγουδώντας καὶ ψάλλοντας μὲ τὴν καρδίᾳ σας στὸν Κύριο, **20** δοξάζοντας πάντοτε γιὰ ὅλα τὸ Θεὸ καὶ πατέρα στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. **21** Καὶ νὰ ὑποτάσσεσθε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο μὲ φόβον Χριστοῦ.

Παραλληλισμὸς τῆς σχέσεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, 26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾗ ἀγία καὶ ἄμωμος. 28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. 29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. 31 Ἄντι τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. 33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. 2 **Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα,** ἧτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, 3 **ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.**

4 Καί, οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, 6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, 7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, 8 εἰδότες ὅτι

πρὸς τὴν σχέσιν Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας

22 Σεῖς, γυναῖκες, νὰ ὑποτάσσεσθε τοὺς ἄνδρες σας, ὅπως στὸν Κύριο. 23 Διότι ὁ ἄνδρας εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναίκας, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης αὐτὸς εἶναι Σωτὴρ τοῦ σώματος (τῆς Ἐκκλησίας). 24 Ὅπως δὲ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται στὸ Χριστό, ἔτσι καὶ οἱ γυναῖκες νὰ ὑποτάσσωνται τοὺς ἄνδρες τους σὲ ὅλα (τὰ σωστά βεβαίως καὶ ὄχι τὰ ἀντίθετα πρὸς τὴν εὐσέβεια).

25 Σεῖς, ἄνδρες, ν' ἀγαπᾶτε τὴν γυναῖκα σας, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησία καὶ θυσιάσθηκε γι' αὐτή, 26 γιὰ νὰ τὴν ἀγιάσῃ, ἀφοῦ τὴν καθάρισῃ μετὰ τὸ λουτρὸ τοῦ ὕδατος (μετὰ τὸ βάπτισμα) συνοδευόμενος μετὰ τὸ λόγο (τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ), 27 γιὰ νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὸν ἑαυτό του ὡς νύμφη ἔνδοξοι τὴν Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ἔχη κηλῖδα ἢ στίγμα ἢ κάτι ὅμοιο, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀγία καὶ ἄμεμπτη. 28 Ἔτσι ὀφείλουν οἱ ἄνδρες ν' ἀγαποῦν τὴν γυναῖκα τους, ὅπως τὰ σώματά τους. Ὁποῖος ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα του, ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτό του. 29 Κανεὶς δὲ ποτὲ δὲν μίσησε τὴν σάρκα του, ἀλλὰ τὴν τρέφει καλὰ καὶ τὴν περιθάλπει, ὅπως καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησία, 30 διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του (τῆς Ἐκκλησίας), ἀπὸ τῆς σαρκὸς του καὶ ἀπὸ τῶν ὀστέων του (ὅπως ἡ Εὐὰ ἦταν ἀπὸ τὴν σάρκα καὶ ἀπὸ τὰ ὀστέα τοῦ Ἀδάμ). 31 Γι' αὐτὸ (σύμφωνα μετὰ τὸν λόγο τῆς Γραφῆς) θ' ἀφήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα καὶ θὰ προσκολληθῇ στὴν γυναῖκα του, καὶ θὰ γίνουν οἱ δύο μίαν σάρκα (ἓνα σῶμα). 32 Αὐτὸ τὸ μυστήριον (τῆς ἐνώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς) εἶναι μεγάλης σημασίας, ἐγὼ δὲ τὸ ἀναφέρω στὴν σχέσιν Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας. 33 Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σᾶς ὁ καθένας ἔτσι ν' ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα του, ὅπως τὸν ἑαυτό του. Ἡ δὲ γυναῖκα νὰ σέβεται τὸν ἄνδρα της.

Τέκνα καὶ γονεῖς

6 Σεῖς, παιδιά, νὰ ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας ὅπως θέλει ὁ Κύριος. Διότι αὐτὸ εἶναι δίκαιο. 2 **Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα**

1. Ἡ, τοὺς ἐπιγείους κυρίους

ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καί, οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῶ.

10 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. **11** Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ Διαβόλου. **12** ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. **13** Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. **14** Στῆτε οὖν περικυβητάμενοι τὴν ὀσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, **16** ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ Πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστι ρῆμα Θεοῦ, **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, **22** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

ρα, πὸ ἐῖναι ἡ μόνῃ ἐντολῇ μὲ ὑπόσχεσι, **3** γιὰ νὰ εὐτυχήσῃς καὶ νὰ ζήσῃς πολὺ χρόνο πάνω στὴ γῆ.

4 Καὶ σεῖς, γονεῖς, νὰ μὴ λυπητὲ καὶ ταράσσετε τὰ παιδιὰ σας (νὰ μὴ τὰ τραυματίζετε ψυχικὰ), ἀλλὰ νὰ τὰ ἀνατρέφετε μὲ παιδεία καὶ διδασκαλία Κυρίου.

Δοῦλοι καὶ κύριοι

5 Σεῖς, δοῦλοι, νὰ ὑπακούετε στοὺς κατὰ σάρκα κυρίους¹ μὲ φόβο καὶ τρόμο, μὲ εἰλικρίνεια τῆς καρδιάς σας, ὅπως στὸ Χριστό. **6** Ὅχι δουλεύοντας γιὰ τὰ μάτια, γιὰ νὰ εἴσθε ἀρεστοὶ στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ἐκτελώνοντας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ψυχὴ σας, **7** δουλεύοντας μὲ καλὴ διάθεσι, ὡς νὰ δουλεύετε γιὰ τὸν Κύριο καὶ ὄχι γιὰ ἀνθρώπους. **8** Νὰ ξέρετε, ὅτι καθένας, γιὰ ὅ,τι καλὸ κάνει, γι' αὐτὸ θ' ἀνταμειφθῇ ἀπὸ τὸν Κύριο, εἴτε εἶναι δοῦλος εἴτε εἶναι ἐλεύθερος.

9 Καὶ σεῖς, κύριοι, νὰ συμπεριφέρεσθε πρὸς αὐτοὺς μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, ἀφήνοντας τὴν ὀργὴν καὶ τιμωρίαν, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριο στοὺς οὐρανοὺς, καὶ δὲν ὑπάρχει προσωποληψία σ' αὐτόν.

Ἡ πάλη μὲ τὸ Διάβολο καὶ ἡ πανοπλία τοῦ Θεοῦ

10 Τέλος, ἀδελφοί μου, νὰ ἐνδυναμώνεσθε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ δύναμί του. **11** Ἐνδυσθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ δύνασθε ν' ἀντιμετωπίσετε τὴν πανουργίαν τοῦ Διαβόλου. **12** Διότι ἡ πάλη μας δὲν εἶναι μὲ ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀρχήν, μὲ τὴν ἐξουσίαν, μὲ τοὺς σκοτεινοὺς κοσμοκράτορας τῆς παρούσης ζωῆς, μὲ τὰ πονηρὰ πνευματικὰ ὄντα γιὰ τὴν κατάκτησι τῶν ἐπουρανίων. **13** Γι' αὐτὸ φορέσετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν κακὴ ἡμέρα, καὶ ἐκτελώνοντας ὅλα νὰ ἀναδειχθῆτε νικηταί. **14** Σταθῆτε λοιπὸν σὲ θέσι μάχης, ἀφοῦ ζωσθῆτε στὴ μέση σας μὲ τὴν ἀλήθεια, καὶ φορέσετε τὸ θώρακα τῆς ἀρετῆς, **15** καὶ βάλετε στὰ πόδια σας ὡς ἄλλα ὑποδήματα τὴν ἐτοιμότητα γιὰ νὰ διακηρύττετε τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τῆς εἰρήνης, **16** καὶ μαζί μὲ ὅλα φορέσετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποία θὰ μπορέσετε νὰ σβῆσετε ὅλα τὰ πύρινα βέλη τοῦ Πονηροῦ. **17** Λάβετε καὶ τὴν περικεφαλαία τῆς σωτηρίας, καὶ τὴν μάχαιρα τοῦ Πνεύματος, πὸ ἐῖναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. **18** Καὶ μὲ κάθε εἶδος προσευχῆς καὶ δεήσεως νὰ προσεύχεσθε πάντοτε μὲ τὴν ἔμπνευσι τοῦ Πνεύματος. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ ἔργο τῆς προσευχῆς νὰ ἀγρυπνῆτε μὲ κάθε ἐπιμονὴ καὶ παράκλησι γιὰ ὅλους τοὺς ἀγίους (τοὺς χριστιανούς). **19** Καὶ γιὰ μένα, γιὰ νὰ μοῦ δίνεται λόγος, ὅταν ἀνοίγω τὸ